

Ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας για τον βίο του Αποστόλου Μάρκου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στην ακολουθία του πανηγυρικού Εσπερινού στον Ενοριακό Ιερό Ναό του Αγίου Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, στο χωριό Παλαιοχώρι (Καψωράχη), της Αρχιερατικής Περιφέρειας Μακρυνείας, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός την Δευτέρα της Διακαινησίμου, 6 Μαΐου 2024. Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ο Αρχιερατικός Επίτροπος Μακρυνείας Αρχιμανδρίτης Σιλουανός Ψιλιάς και οι Ιερείς των γειτονικών Ενοριών.

Κατά το κήρυγμά του αναφέρθηκε στον βίο του Αποστόλου και Ευαγγελιστού Μάρκου, λέγοντας ότι είναι «εκείνος ο Ευαγγελιστής, ο οποίος έχει καταγράψει τα περισσότερα θαύματα του Χριστού, θέλοντας μέσα από την αφήγηση των θαυμάτων αυτών να καταδείξει την θεία δύναμη του Σωτήρος και Λυτρωτού».

Συνεχίζοντας, τόνισε, ότι «ο Ευαγγελιστής Μάρκος είναι ένα από τα τέσσερα θεμέλια, πάνω στα οποία έχει οικοδομηθεί το ιερό οικοδόμημα της Εκκλησίας». Κατόπιν, αναφέρθηκε στα πρόσωπα, τα οποία καθόρισαν στη ζωή του Αγίου Μάρκου τη σχέση του με τον Χριστό, όπως η μητέρα του, στην οποία ανήκε το υπερώο, όπου τελέσθηκε ο Μυστικός Δείπνος και έγινε η πρώτη εμφάνιση του Αναστάντος Χριστού στους μαθητές Του και ο θεός του, ο Απόστολος Βαρνάβας, ο οποίος τον συμπεριέλαβε στους άμεσους συνεργάτες του, κατά τις αποστολικές

του περιοδείας.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην περιοδεία του Αποστόλου Μάρκου μαζί με τον Απόστολο Παύλο στη γη της Ιωνίας, η οποία συνέπεσε με την εποχή που η πρώτη Εκκλησία κλονίστηκε από την διχογνωμία των Αποστόλων, σχετικά με την είσοδο των εθνικών στην Εκκλησία, την οποία έλυσε η Αποστολική Σύνοδος των Ιεροσολύμων. Την περίοδο εκείνη ο Απόστολος Μάρκος διαφωνώντας με τον Απόστολο Παύλο, έφυγε από κοντά του και επέστρεψε στα Ιεροσόλυμα. Λαμβάνοντας αφορμή από το γεγονός αυτό ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε, ότι: «πολλές φορές εξιδανικεύουμε τα πάντα και πρέπει να συνειδητοποιήσουμε πως και τα κορυφαία πρόσωπα της Εκκλησίας μας ήταν και αυτά άνθρωποι με αδυναμίες. Ο Μάρκος είχε ενθουσιασμό, αλλά ο ενθουσιασμός του γρήγορα μαράθηκε. Είχε ζήλο, αλλά στην αρχή “ου κατ’ επίγνωση”. Ήταν αυθόρμητος και παρορμητικός και πολλές φορές το νεαρό της ηλικίας και ο αυθορμητισμός παρασύρουν τον άνθρωπο και τον οδηγούν σε δυσάρεστες καταστάσεις. Αυτό που έχει σημασία και πρέπει να μας διδάσκει, είναι, ότι οι Άγιοι μπορεί να είχαν τις ανθρώπινες πλευρές του χαρακτήρος τους, αλλά εν τούτοις στο τέλος έκαναν την γενναία υπέρβαση και επιτυγχάνονταν η καταλλαγή, η ειρήνευση, και η ενότητα. Και αυτό θα ήθελα να το κρατήσετε, γιατί μέσα στην Εκκλησία πολλές φορές εμφανίζονται τάσεις και εκφράζονται θεολογικές απόψεις και στο τέλος όλοι όσοι εκφράζουν αυτές τις απόψεις δεν έχουν την ταπείνωση ούτε να διαλεχθούν, ούτε να επεξεργαστούν την άποψη τους μέσα στα αρμόδια εκκλησιαστικά όργανα. Δεν έχουν την ταπείνωση να υποτάξουν το θέλημά τους στο θέλημα της Εκκλησίας που εκφράζεται πάντοτε εν Αγίω Πνεύματι. Όμως θα πρέπει να έχουμε στο νου μας, ότι αυτό που μας χρειάζεται είναι να γνωρίζουμε ποιά είναι τα όρια της προσωπικής μας γνώμης, του προσωπικού μας θελήματος και της προσωπικής μας απόψεως. Φυσικά και θα έχουμε άποψη, αλλά θα πρέπει να γνωρίζουμε μέχρι ποιού σημείου μπορούμε να υποστηρίξουμε την άποψή μας, να διεκδικούμε το θέλημά μας και να επιβάλλουμε τη γνώμη μας»

Στη συνέχεια ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός αναφέρθηκε στο μαρτυρικό τέλος του Αποστόλου Μάρκου στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, λέγοντας ότι «αυτό το τέλος της ζωής του επιβεβαιώνει τη γνησιότητα της πίστης του. Είναι σχετικά εύκολο να πιστέψει κανείς στον Θεό, είναι αρκετά συνηθισμένο από αυτή την πίστη να μεταβεί στην ιεραποστολή, όπως ο Μάρκος, είναι πολύ σημαντικό από την ιεραποστολή να μεταβεί στην αφιέρωση και μάλιστα στην ίδρυση νέων εκκλησιών, όμως από τη στιγμή που ο Ευαγγελιστής Μάρκος επισφραγίζει την ζωή του με την εμπειρία του μαρτυρίου, γίνεται ο διαχρονικός μάρτυρας της Αναστάσεως του Χριστού».

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας, τόνισε ότι μετά την Ανάσταση του Χριστού ο θάνατός μας έγινε ένα Πάσχα, ένα πέρασμα, μια διάβαση από τα φθαρτά και τα γήινα, στα ουράνια και τα αιώνια.

«Εορτάζουμε την Ανάσταση, αλλά ας αναρωτηθούμε όλοι κατά πόσον έχουμε νικήσει μέσα μας τον φόβο του θανάτου. Είναι οξύμωρο να ψάλλει κανείς το “Χριστός Ανέστη” και να φοβάται τον θάνατο, να πιστεύει, ότι ο θάνατος είναι ακόμα ζωντανός, ενώ έχει νεκρωθεί και καταργηθεί και έχει λάβει μια άλλη διάσταση στη ζωή του ανθρώπου» τόνισε ο Σεβασμιώτατος και ευχήθηκε όλα αυτά τα μηνύματα που μας προσφέρει η εορτή του Ευαγγελιστού Μάρκου να τα λάβουμε

σοβαρά υπ' όψη μας, να τα αποδεχτούμε και να αφήσουμε να επηρεάσουν τη ζωή μας, να τη μεταμορφώσουν και να της προσφέρουν ένα καινούργιο νόημα και περιεχόμενο αναστάσιμης εμπειρίας.

Περισσότερες φωτογραφίες:

© Γραφείο Τύπου Ι.Μ. Πάφου